

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

כשרואים מהפכות גדולות בימינו אלה, הרי-זה סימן
נוסף שנמצאים אנו ברגעים האחרונים דעקבתא
דמשיחא, ותיכף ומיד ממש בא משיח צדקנו

ראה עמוד 9

ערב שבת קודש פ' תולדות, ר"ח כסלו
הי' תהא שנת סגולות בכל
שנת הקהל

שפח

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח
מהרה יגלה אכי"ר

לעילוי נשמת
הרה"ת ר' רחמים ב"ר יואב ע"ה
אנטיאן
נפטר בדמי ימיו - בליל שמע"צ ה'תשס"ב
ת. נ. צ. ב. ה.

בחסות:
'קרן המיליון'
שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

היתרון דיצחק - בן הגבירה על ישמעאל - בן הפלגש

ב"ה

3 דבר מלכות

"יחי אדוני המלך דוד לעולם" / משיחת ש"פ תולדות ה'תשנ"ב

7 זמן הגאולה

סימן נוסף שנמצאים ברגעים האחרונים דעקבתא דמשיחא / פרשת השבוע באור הגאולה

12 "הקהל את העם"

השייכות ד"הקהל" לפרשתנו / שיחות והוראות בנוגע לשנת "הקהל"

13 "וילחם מלחמת ה'" וינצח!

הלחץ של ארצות-הברית הינו כלפי חוץ בלבד / שיחה בענין שלימות הארץ

15 כתי"ק - פרסום ראשון

היתרון דיצחק - בן הגבירה על ישמעאל - בן הפלגש / מענה הרבי לשאלת המניחים

בשייכות עם פ' השבוע הבאנו צילום (מוקטן) ממענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לשאלת המניחים בשיחת ש"פ תולדות תשכ"ז
(נדפסה בלקו"ש ח"ה ע' 112 ואילך)

ה) עדיין לא תורץ מה שבדברי הימים נאמר יצחק וישמעאל, כסדר חשיבותם. ובכ"ז בבני יצחק כתיב עשו וישמעאל? - אחדים רצו לומר, אשר לזה כיון בהשיחה מה שאמר שיצחק הוא בן הגבירה וישמעאל בן הפלגש. ההשערה דבן גבירה על בן פלגש שאי-אפשר לזהות דצדיק על רשע אם נכון, ומהו הכיבוד בזה?
כאן נמצא ציטוט מכתב יד עם תוספת ידנית: "אין להקדים" (על פה פלגש-ההשערה שלו שצדקתו גדולה יותר מלפניו וצדקתו של הפלגש קטנה יותר מלפניו).
הציטוט מכתב יד נוסף: "אין להקדים" (על פה פלגש-ההשערה שלו שצדקתו גדולה יותר מלפניו וצדקתו של הפלגש קטנה יותר מלפניו).
הציטוט מכתב יד נוסף: "אין להקדים" (על פה פלגש-ההשערה שלו שצדקתו גדולה יותר מלפניו וצדקתו של הפלגש קטנה יותר מלפניו).

להלן פענוח השאלה ומענה כ"ק אד"ש בכתי"ק (בא בהדגשה):

עדיין לא תורץ מה שבדברי הימים נאמר יצחק וישמעאל, כסדר חשיבותם. ובכ"ז בבני יצחק כתיב עשו וישמעאל? - אחדים רצו לומר, אשר [כ"ק אד"ש מחק את תיבת "אשר" והורה בחץ לתיבות שלאח"ז:] לזה כיון בהשיחה מה שאמר שיצחק הוא בן הגבירה וישמעאל בן הפלגש [כ"ק אד"ש מתח קו תחת התיבות "מה שאמר . . פלגש"]. דיתרון דבן גבירה על בן פלגש אינו כלל הגדר של חשיבות דצדיק על רשע כ"א נוגע - בהשייכות שלו לאברהם - בתור בן. וכפשוטו הכתוב "לא יירש בן האמה הזאת עם בני (כא, יו"ד)" וכמפורש בפרש"י שם: בני אפילו אם אינו הגון כיצחק. ופשוט.

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ

יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תורת"ל המרכזית, "בית משיח" 770

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טלפון: (718) 778-6670

סניף ארץ הקודש: שביל האמונה 9/1 קרית-שמואל, חיפה. 26385 • טלפקס: (04) 873-0823

דואר אלקטרוני: yeh_@netvision.net.il • אינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

”יחי אדוני המלך דוד לעולם”

– תוכנה של הכרזה זו הוא התגלות מציאותו דמלך המשיח ועי”ז ולאחרי זה באה התגלותו לעין כל ע”י פעולותיו כו’ ● עיקר החידוש דביאת המשיח הוא בהתגלות מציאותו, כי, כל פרטי הענינים שלאחרי זה (התגלותו לעין כל ע”י פעולותיו לגאול את ישראל, וכל הענינים דימות המשיח), באים כתוצאה והסתעפות מהתגלות מציאותו, וכלולים בה ● צריך כאו”א מישראל להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בהדגשת הענין ד”כל ימי חיך להביא לימות המשיח”, על-ידי-זה שכל מציאותו, תיכף כשניעור משנתו, חדורה בהחיות דמשיח ● משיחת ליל ה’, אדר”ח כסלו, וש”פ תולדות ה’תשנ”ב – מוגה

ישראל שלמעלה מבחי' היחידה.

ויש לומר, שענין זה מרומז בלשון הכתוב² “מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו” – “מצאתי” (גם) מלשון “מצוי”, שמורה על עצם המציאות שהוא למעלה מתואר וגדר כו’, למעלה גם מגדר של מציאות, ורק מפני שמוכרחים להשתמש בביטוי מסוים משתמשים בלשון “מצוי” . היינו ש”מצאתי דוד עבדי” קאי על העצם דנשמת משיח שלמעלה מתואר וגדר (למעלה גם מבחי' יחידה הכללית), שלכן נקרא בשם “מצוי” (“מצאתי”); ולאח”ז “בשמן קדשי משחתיו”, ש”שמן” מורה על בחי' היחידה הכללית שבנשמת משיח, שחודרת בכל עניניו, בדוגמת השמן שמפעפע בכל דבר³.

וענינו בעבודת כאו”א מישראל – שגם לפני שפועל בעצמו התגלות בחי' היחידה,

. ע”פ הידוע שכל הענינים דלעתיד לבוא תלויים במעשינו ועבודתינו כל זמן משך הגלות¹, מובן, שבעבודת ההכנה להגאולה האמיתית והשלימה ע”י משיח צדקיניו צ”ל מעין ההתחדשות ש”עתידיים להתחדש כמותה”, בדוגמת החידוש דמולד הלבנה, שהו”ע התגלות העצם דישאל, עצם הנשמה שלמעלה גם מבחי' היחידה:

נוסף על המדובר כמ”פ שהגאולה האמיתית והשלימה ע”י משיח צדקיניו באה עי”ז שכאו”א מישראל מגלה ניצוץ משיח שבו, בחי' היחידה . . – יש להוסיף ולתקן שעיקר הכוונה היא (לא לבחי' היחידה שהיא א' מחמשה שמות שנקראו לעצם הנשמה, אלא) להתגלות עצם הנשמה ממש, שזהו אמיתת ענינו של משיח (הן ניצוץ משיח שבכאו”א מישראל, והן ועאכו”כ משיח הכללי), העצם

אבל מאחר והענין בין-כך פורסם כבר בכמה ספרים (שזה פרסום הכי גדול, כי כל מי שרוצה יכול להשיג את זה) – הנני מזכיר זאת כדי ללמוד הלכה מזה, שלא יחזרו שוב על אותה טעות, חס-ושלום:

צריכים לדעת בבירור, שכאשר מדובר בפיקוח-נפש של מאות יהודים אשר כל אחד מהם הוא “עולם מלא” – הנה על-פי תורת אמת ותורת חיים יש לעשות כפי הוראת המומחים בזה, ובנדון-דידן – המומחים בתכסיסי מלחמה. וכאשר באים פוליטיקאים ומפריעים לעשות כהחלטת המומחים בתכסיסי מלחמה – הם לוקחים על-עצמם את האחריות של פיקוח-נפשות!

ג. [.] ובנוגע לחץ של אלו היושבים בארה”ב או בברית המועצות – האמת היא שהם בכלל לא מתלהבים שימסרו שטחים מארץ ישראל לסורי, לירדן או ללבנון, מכיון שהם לא רויחו מכך מאומה, ואדרבה: אם מדינות אלו יתחזקו הם יתחשבו בהם פחות.

ומה שהם מרעישים ותובעים שיחזירו את השטחים, הרי זה רק כדי לצאת ידי חובה. ופשיטא שכן הוא גם בנוגע לדרישותיהם עבור אלו המכונים ‘פלסטינים’ – שהרי (ארה”ב וברית המועצות) אינם צריכים כלל לצאת ידי חובה כלפי הפלסטינים, אלא רצונם לצאת ידי חובה רק כלפי (הערבים) האחרים (מצד לחץ של נפט וכיוצא-בזה) אשר הפלסטינים מבלבלים ולוחצים אותם.

ולכן, כאשר יתייצבו בתוקף ויאמרו שאי-אפשר למסור אף שעל מיהודה ושומרון, כי על-ידי-זה מעמידים בסכנה בפועל יהודים הנמצאים בירושלים, בני-ברק, חדרה, חיפה, תל-אביב, כפר-חב”ד וכו’, וכל ארץ ישראל והדרים עלי’, ששם נמצאים כמה וכמה פעמים שישים ריבוא מבני ישראל, כן ירבו – הם יהיו מאוד מרוצים מכך.

ובפרט אם בנוסף לכך יעשו גם מעשה בפועל – יישבו יהודים בכל שטחי ארץ ישראל, ויאמרו שזה כבר לאחר המעשה – הרי הם (ארה”ב וברית המועצות) יהיו מאוד מרוצים מכך, ויאמרו לאלו שהם צריכים לצאת ידי חובה כלפיהם שיפסיקו ‘להרעיש’ כי הדבר כבר לא בידיהם, משום שזה כבר לאחר מעשה ואין הם יכולים לעשות כלום בנדון.

זוהי הדרך היחידה שעל-ידיה יכולים למנוע את הסכנה ולהבטיח את הפיקוח-נפש של היהודים הנמצאים בארץ ישראל: על-ידי שיאמרו בתוקף שאי-אפשר למסור אף שעל מיהודה ושומרון, ויעשו (יחד עם זה גם) מעשה בפועל – יישבו יהודים בכל יהודה ושומרון, ולעשות זאת “בשעתא חדא וברגעא חדא”³ ועל-כל-פנים ב”יומא חדא”.

ואין הפירוש שעל-ידי-זה הולכים נגד אומות-העולם – כי הם עצמם מחכים שלא יחזרו על טעויות שעשו קודם – לוותר בדברים שהם מעולם לא האמינו שיוותרו עליהם, שכן זוהי היפך הטובה של היהודים בגלוי, אלא אדרבה, הם רק ישמחו מאוד מכך, כאמור, ויאמרו לאלו שלוחצים עליהם, שזה כבר לאחר המעשה.

(תרגום חפשי משיחת מוצאי ש”פ ויצא ט’ כסלו, בחדרו, ה’תשל”ח – בלתי מוגה)

(3) זח”א קכט, א.

(1) תניא רפ”ז.

(2) בתהלים מזמור פ”ט – שממנו באים למזמור צד”ק,

השייך במיוחד לשנה זו, שנת הצד”ק.

(3) ראה חולין צז, רע”א. שו”ע יו”ד סק”ה ס”ה.

הלחץ של ארצות-הברית הינו כלפי חוץ בלבד

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת ”יחי המלך”*

א. עד כמה מופרכת השיטה להכנע ללחצים - ניתן גם לראות ממה שאירע בעבר ב”מלחמת יום הכיפורים”:

כמה שעות (ולדעת כמה - מספר ימים) לפני תחלת המלחמה, היו ידיעות ברורות שהערבים מתכוננים למלחמה, ואפילו ידעו שהם מתכוננים עם צבא בשני הצדדים (הן ממצרים והן מסוריה) בכדי להתנפל חס-ושלום על ארץ הקודש ועל היהודים הדרים עלי'.

הגיעו המומחים לתכסיסי מלחמה ואמרו (כולם פה-אחד): אם רק יגייסו את אנשי הצבא (של היהודים), ועאכ”כ אם יפתחו במלחמת-מנע [יתכן שהערבים ירתעו וכלל לא יתקיפו, ואפילו אם כן יתקיפו] - דבר ברור הוא שהתקפתם לא רק שלא תצליח, אלא אדרבה, היא תביא להם מפלה (על-פי חישוב דתכסיסי מלחמה).

ולמרות שכל המומחים לתכסיסי מלחמה אמרו פה-אחד שמוכרחים לפתוח מה שיותר מהר במלחמת-מנע, ועל-כל-פנים לערוך גיוס כללי - הגיעו כאלו שאין להם שום ידיעה בתכסיסי מלחמה [מומחיותם היא בתכסיסי מלוכה - פוליטיקה, אך לא בתכסיסי מלחמה], והחליטו ההיפך הגמור: להודיע לווישינגטון, שאף-על-פי שהם יודעים שהצד שכנגד מתכונן לפתוח בהתקפה, בכל-זאת לא רק שלא יפתחו במלחמת-מנע, אלא אפילו גיוס מלא לא יעשו - כדי שלא ייחשבו כ”תוקפנים”...

[ומובן שלענין ההתקפה אין מקום לנימוק זה, כי כאשר הצד שכנגד עומד מוכן להתקיף, הרי ההתקפה נגדו אינה ”תוקפנות” אלא מלחמת-מנע (“הבא לחרג השכם לחרגו”¹); עאכ”כ לענין הגיוס כללי, הרי גם לדעתם אין לנימוק הנ”ל מקום שהרי גיוס אינו התקפה]

והתוצאות המהגה זו: היפך הקיום של מאות נפשות יהודיות אשר נהרגו במלחמה זו, ה-י-קום-דמם, שאפילו ”נפש אחת מישראל” היא ”עולם מלא”!²

ב. עד עתה נמנעת מלדבר על הענין בגלוי, מכיון שצריכים להזהר מלדבר על יהודי ענין בלתי-רצוי [ובפרט שהענין הבלתי-רצוי הוא סכנת-נפשות של מאות יהודים],

למעמד ומצב דימות המשיח, שהעצם דישראל יח' בהתגלות בפועל ממש; ובזה גופא ”לימות המשיח” לשון רבים, די”ל שרומז על שתי התקופות הכלליות שבימות המשיח⁶, ורומז גם על כל ריבוי העליות שיהיו בימות המשיח באופן של הליכה מחיל אל חיל עד אין קץ.

ובפרטיות יותר:

הענין ד”כל ימי חיידך להביא לימות המשיח” מתבטא בכך שתיכף כשניעור עצם הנשמה (שמתגלה עצם מציאותו ורק העצם) מרגיש בנשימת האויר ענינו של משיח⁷ - אויר של משיח ובלשון חז”ל⁸ ”רוחו של מלך המשיח”.

ויש לומר ש”אויר (רוח) של משיח” הוא למעלה גם מ”אורו” של משיח¹⁰, כי אור של משיח מורה על ההתגלות דמשיח ע”י פעולותיו (כמו ”ילחם מלחמות ה'” עד ש”נצח”¹¹, וכיו”ב), משא”כ אויר של משיח מורה על העצם (חיות) דמשיח, כלומר התגלות מציאותו (מציאות שקיימת גם לפני” למלכות¹²) בתור מלך המשיח, ולאחרי התגלות מציאותו (אויר שבאין ערוך מאורו של משיח), מתחילה ההתגלות לעיני כל ע”י פעולותיו אור של משיח).

ועפ”ז מובן שעיקר החידוש דביאת המשיח הוא בהתגלות מציאותו (”מצאתי דוד עבדי”¹³), כי, כל פרטי הענינים שלאח”ז

ביטול והודאה והתמסרות להקב”ה [ועד שנמצא במעמד ומצב שאין לו להרהר בדברי תורה⁴, ובדאי לא בחי' היחידה שבתורה פנימיות התורה] - ישנה עצם מציאותו, עצם הנשמה, ו”ידיעה” זו (רק - שניעור משנתו) פועלת ומביאה לכל עניני העבודה בפועל ממש כפי שחדורים בהתגלות דעצם הנשמה, וזהו אמיתת הענין דביאת המשיח, שהעצם דישראל הוא בהתגלות בפועל ממש . .

ויש לומר שענין זה מרומז בלשון חז”ל ”כל ימי חיידך להביא לימות המשיח”:

”כל ימי חיידך” - פירושו בכל רגע ורגע שהאדם חי, הן ביום והן בלילה, הן ער והן יושן, שגם אז הוא חי ע”י נשימת האויר (”כל הנשמה תהלי י-ה”, ”על כל נשימה ונשימה שאדם נושם כו”⁵) שמוכרח להיות בכל רגע ורגע (משא”כ אכילה ושתי), ו”כל ימי חיידך להביא לימות המשיח” - פירושו שהחיות שלו (בכל רגע ורגע) הוא בהבאת ימות המשיח, כלומר, לא רק בשעה שחושב ומדבר ועושה פעולות להביא המשיח, אלא עצם חיותו (”חיידך”) הוא להביא לימות המשיח.

ויש להוסיף בדיוק הלשון ”להביא לימות המשיח” - ”להביא” דייקא, ולא בלשון הרגיל ”לרבות”, ו”לימות המשיח” לשון רבים - שכאשר החיות דכאו”א מישראל הוא בענין המשיח הנ”ל, ה”ז מביא (בדרך ממילא)

(4) ראה שו”ע אדה”א או”ח (מהדו”ת) ס”א ס”ו.

(5) תהלים בספוק. ב”ר פי”ד, ט. דבר” פ”ב, לז.

(6) ראה לקו”ש חכ”ז ע’ 198 ואילך. ועוד.

(7) וגם בעת השינה נושם האויר של משיח, אלא שאינו מרגיש זה, ולכן עיקר הענין ד”למען תזכור . . כל ימי חיידך להביא לימות המשיח” מתחיל כשניעור משנתו (ועי”ז נפעל גם בעת השינה).

(8) ב”ר פ”ב, ד. פ”ח, א.

(9) זח”ג לד, ב. נת’ בלקוטי לוי”צ לזח”ג ע’ ריט ואילך.

(10) כידוע ש”אויר” אותיות אור, י’ שהיו”ד הוא מקור ה”אור”, וכפי שרואים במוחש שאור הנר הוא כשיש אויר סביב האור (ובלא אויר יכבה ולא יאיר כלל), היינו, שהאויר הוא מקור האור (כמבואר בדרושי חנוכה (תו”א מקץ מב, ג. וראה גם ספר הערכים חב”ד (כרך ב) מע’ אויר. וש”נ)).

(11) רמב”ם ה”ל מלכים ספ”א.

(12) ”מאותן הבאים מבני דוד ועדיין ה’ להם ממשלה גם בגלות . . כגון רבינו הקדוש” (חד”א מהרש”א לסנהדרין צח, ב).

(* מובאת בעריכה מחודשת עם מראי-מקומות ובכ”מ. וראה ע”ז ב”יחי המלך” שפג ע’ 13.

בושה”ג, בתוספת קטעים שעוד לא פורסמו. המו”ל.

(2) משנה סנהדרין לז, א.

(1) סנהדרין עב, א. וראה רש”י משפטים כב, א.

השייכות ד"הקהל" לפרשתנו

כאור"א מהשלוחים, בודאי פעל עד עתה גדולות ונפלאות במילוי השליחות ד"וישלח יצחק את יעקב" – כדי להעמיד משפחה כפשוטה וברוחניות (כנ"ל), ולברך "חרון אף של מקום בעולם", ובעיקר – "יוסף ה' לי בן אחר", ו"יצחק" – כל השומע יצחק לי², ובכללות – העבודה ד"ויקח מאבני המקום וישם מראשותיו גו' והאבן הזאת אשר שמת מצבה יהי בית אלקים", לעשות מהדברים (גם הכי) תחתונים שבעולם בית ודירה לו יתברך.

ובמיוחד בשנה זו – "שנת הקהל" ו"שנת תשמח" – העבודה ד"הקהל³ את העם, האנשים והנשים והטף⁴ גו' ויראו את ה' אלקיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת גו' כל הימים אשר אתם חיים על האדמה"; והעבודה (תשמח) מתוך שמחה.

אמנם, לאחר כל זה – הרי, בשבת זו, פ' תולדות, מברכים וערב ר"ח כסלו, כאשר מתחדש ה"וישלח יצחק את יעקב" וכל הברכות השייכות לזה ("ויתן לך וגו'"), צ"ל החלטה חדשה אצל כל שליח לחזק את פעולותיו במילוי השליחות ביתר שאת וביתר עוז, עד לאופן שלא בערך.

(משיחות ש"פ תולדות, מבה"ח וער"ח כסלו ה'תשמ"ח - מוגה, תרגום מאידית)

1) ס"ה בהשיחה (סה"ש תשמ"ח ח"א ע' 95).
 2) וירא כא, ו.
 3) וילך לא, יב ואילך.
 4) ולהעיר מהשייכות לפרשתנו ולהאמור לעיל: ברכת יצחק ליעקב ה' לאחרי ההקדמה דהבאת שני השעירים ע"י יעקב ליצחק, שהם כנגד קרבן פסח וחיגה או שני שעירי יוהכ"פ (זהר פרשתנו קמב, א. וראה לקוטי לוי"צ לשם). ובשניהם מודגש ענין דהקהל את העם:

ע"י אכילת החגיגה נאכל פסח על השובע – שאז כל ישראל שויים באכילת הפסח. נוסף על זה שפסח (קרבן יחיד) נקרא קרבן פרהסיא וציבור (ראה ירושלמי פסחים רפ"ו. וראה בארוכה לק"ש ח"י"ח ע' 104 ואילך. וש"נ). שני השעירים ביוהכ"פ – אחת בשנה – מורים על התאחדות המעלה מעלה (שעיר להשם) ומטה מטה (שעיר לעזאזל). והם ע"י הגורל שהוא כמו עשה"ד (תשובות הגאונים קושטא, ש"ה. ירושלים, תש"כ – סי' ס. ווילנא, תשמ"ה – סי' ז).

(התגלותו לעין כל ע"י פעולותיו לגאול את ישראל, וכל הענינים דימות המשיח), באים **כתוצאה והסתעפות** מהתגלות מציאותו, ו**כלולים בה**, כשם שמולד הלבנה כולל התגלות אורה באופן של הוספה מרגע לרגע עד למילוי ושלימות הלבנה.

ויומתק בדיוק הלשון "כל ימי חיך להביא לימות המשיח" – שהחיות ("חייד") כשנתגלתה מציאותו **מביאה** (בדרך ממילא) **לימות המשיח**, כיון שמציאותו (חיותו) כוללת כל פרטי הענינים דימות המשיח, שכולם כלולים בהתגלות עצם מציאותו (מולד הלבנה).

ובנוגע לפועל – "המעשה הוא העיקר"¹³:

כיון שכבר ה' מולד הלבנה ("שהם עתידים להתחדש כמותה") בראש חודש כסלו "ראש חודש של גאולה", חודש השלישי (שקשור עם גאולה השלישית וביהמ"ק השלישי) דשנת ה'תשנ"ב (ה' תהא שנת נפלאות בה, בכל מכל כל) – צריך כאור"א מישראל להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בהגשת הענין ד"כל ימי חיך להביא לימות המשיח", ע"ז שכל מציאותו, תיכף כשנייעור משנתו, חדורה בהחיות דמשיח (שזוהי עצם מציאותו של כאור"א מישראל, משיח שבו) שמביאה לימות המשיח.

וענין זה יכול וצריך להיות גם ברגע זה – ע"י התעוררות מחודשת בתוקף מחודש **דעצם הנשמה** (ע"ד נייעור משנתו) "להביא לימות

13) אבות פ"א מ"ז.
 14) קידושין מ, רע"ב. רמב"ם הל' תשובה פ"ג ה"ד.
 15) גוף גשמי שהתהוותו מ"מהותו ועצמותו . . . (ש) הוא לבדו בכוחו ויכולתו לברוא יש מאין" (תניא אגה"ק ס"ב), ובו דווקא היא בחירת העצמות (ראה תניא פמ"ט. סה"ש תורת שלום ע' 120 ואילך).
 16) רמב"ם הל' תנוכה פ"ג ה"ג.

המשיח", ע"ז שמוסיף עוד "מצוה אחת" כדי להכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות ולהביא לו ולהם תשועה והצלה¹⁴.

וכל זה – לאו דוקא בענינים נעלים הקשורים עם בחי' היחידה, כמו לימוד והפצת תורת החסידות, יחידה שבתורה, אלא גם (ובעיקר) בענינים פשוטים, כמו נתינת צרכי הגשמיים של יהודי, הקשורים עם עצם מציאותו (נשמה בגוף¹⁵), כולל ובמיוחד הצרכים הנוספים חודש כסלו, בימי חנוכה, "ימי שמחה והלל"¹⁶, שמוסיפים בסעודות של שמחה¹⁷, כולל גם המנהג דנתינת מעות חנוכה (כפי שנהגו רבותינו נשיאינו¹⁸), ולפנ"ז בסעודות והתוועדויות של שמחה דימי הגאולה יו"ד וי"ט כסלו.

ויה"ר והוא העיקר – שבתחלת חודש כסלו, חודש הגאולה, תבוא בפועל ובגילוי הגאולה האמיתית והשלימה, התחלת הגאולה ושלמותה, ע"י משיח צדקנו – "עמוד מלך מבית דוד כו", עד ש"יתקן את העולם לעבוד את ה' ביחד, שנאמר¹⁹ אז אהפוך אל עמים גו' לעבדו שכם אחד"¹¹.

וכמרומו גם בסיום וחותם ההפטרה דשבויע שעבר ובהתחלת פרשת השבוע:

ההפטרה דשבויע שעבר מסתיימת בהכרזה "**יחי אדוני המלך דוד לעולם**"²⁰ – נצחיות מלכות דוד שנמשכה במלכות שלמה, ששלימותה ע"י המלך המשיח שהוא "מבית דוד ומזרע שלמה"²¹ – שתוכנה של הכרזה זו

17) ראה לק"ש ח"י ע' 142 ואילך. וש"נ.
 18) "היום יום" כ"ח כסלו. וראה לקוטי לוי"צ אגרות-קודש ע' שנח.
 19) צפני"ג, ט.
 20) מלכים-א, א, לא.
 21) סהמ"צ להרמב"ם מל"ת ש"ס"ב. פיה"מ סנהדרין ר"פ חלק יסוד הי"ב. אגרת תימן.

כל אחד מישראל ממלא את תפקיד המלך בענין "הקהל"!

[.] כמדובר בהתוועדויות שלפנ"ז¹ בקשר לשנת הקהל, שכל אחד מישראל הוא מלך בסביבתו, ותפקידו (כמלך דכל ישראל) לקרוא בפני האנשים הנשים והטף פרשיות בתורה כדי לפעול בהם "ליראה את ה'" באופן נצחי – "כל הימים"².

ויה"ר שנזכה לזה מיד, בביהמ"ק השלישי, שהרי, כשיהי' ביהמ"ק השלישי לא יחכו לזמן של "הקהל", אלא יעשו זאת מיד בשמחה ממש, כמו ה"הקהל" שהי' בבית ראשון ושני. (משיחת ר"ח כסלו ה'תשמ"ח – בלתי מוגה)

1) 'התוועדויות' תשמ"ח ח"א ע' 177, 224. ועוד.
 2) וילך לא, יג.

הגיע הזמן להתעורר

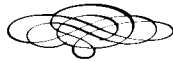
כיצד יכולים לשבת בשלוה – כאשר יודעים שישנו פס"ד ברמב"ם¹ שהעולם כולו שקול, וע"י "מצוה אחת, הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות, וגרם לו ולהם תשועה והצלה"!!! כלומר, לא זו בלבד שביכלתו לפעול איזה תיקון בעולם, אלא ביכלתו לגרום "תשועה והצלה" לכל העולם! וכיצד יכולים "להתנפח" ולהמתין ל"כיבודים" – כאשר יודעים שמדובר אודות יהודי שנמצא במצב של פיקוח-נפש, שאז צריך אפילו "כהן-גדול" להפסיק באמצע עבודת יום הקדוש בקודש הקדשים, ולצאת לפנות גל של אבנים, אפילו על הספק וספק ספיקא² – שמא יוכל להציל יהודי שנמצא שם!!

יעשה כאו"א חשבון צדק בנפשו: כמה "נרות להאיר" הדלקת בערב שבת זה, וכמה "נרות להאיר" הדלקת ביום שלפנ"ז?!!...

הגיע הזמן להתעורר מהאדישות והתרדמה – כלשון הרמב"ם¹: "עורו ישנים משנתכם ונרדמים הקיצו מתרדמתכם", ולזרוק את עצמו ("אריינווארפן זיך") מתוך מסירה ונתינה בעבודה דהפצת המעיינות חוצה.

(משיחת ש"פ תולדות מבה"ח וער"ח כסלו ה'תשמ"ה - בלתי מוגה)

(1) הל' תשובה פ"ג ה"ד. טושו"ע ואדה"ז או"ח סשכ"ט ס"ג.
 (2) יומא פג, א – במשנה. רמב"ם הל' שבת פ"ב ה"ח.

"משיח צדקנו לא ממתין לאליהו הנביא"

ועוד והוא העיקר – שתיכף ומיד זוכים לבואו של השליח האמיתי, "הנה אנכי שולח לכם את אליהו הנביא"¹, שמבשר על ביאת משיח צדקנו, ויתירה מזה, שמשיח צדקנו לא ממתין לביאת אליהו הנביא, אלא בא ביחד עמו, וכאו"א מאתנו, בתוככי כלל ישראל, נעשה שליח להודיע לעצמו, לבני ביתו, ולכל הסביבה כולה, ש"הנה זה (משיח צדקנו) בא", "מראה באצבעו ואומר זה"².

(משיחת ש"פ תולדות ה'תנש"א - בלתי מוגה)

(1) מלאכי ג, כג. (2) ראה בהנסמן בהע' 2 בע' הקודם.

מוקדש לעילוי נשמת ר' רחמים ב"ר יואב ע"ה אנטיאן - נפטר ליל שמע"צ ושמת ה'תשס"ב יח"ד שתיכף ומיד יקויים העורר הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

הוא התגלות מציאותו דמלך המשיח. ועי"ז ולאח"ז באה התגלותו לעין כל ע"י פעולותיו כו' – כמרומז בהתחלת פרשת השבוע: "ואלה תולדות יצחק" – שהלידה ("תולדות") דמלך המשיח (התגלות מציאותו) היא באופן גלוי לעין כל ("ואלה"²²), עד ש"כל השומע יצחק לי"²³ ("יצחק"²⁴), ולא עוד אלא

שפועל גם על אוה"ע²⁵, הן הבירור דלבן (בפרשת ויצא) והן הבירור דעשו (בפרשת וישלח), "עד אשר אבוא אל אדוני שעירה"²⁶, "בימי המשיח, שנאמר²⁷ ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה לה' המלוכה"²⁸ – תיכף ומיד ממש.

(22) ובפרטיות יותר: לא רק "אלה", אלא "ואלה" (בתוספת וא"), "מוסיף על הראשונות", וע"ד מ"ש בהמשך הפרשה (כז, כח ובפרש"י) "ויתן", "יתן ויחזור ויתן".
 (23) וירא כא, ו.
 (24) ולהעיר שלעתיד לבוא יאמרו ליצחק דוקא "כי אתה אבינו" (ישעי' סג, טז. שבת פט, ב. וראה תו"א
 פרשתנו יז, ג. תו"ח שם ד, ד ואילך. ועוד).
 (25) להעיר ש"תולדות יצחק" הם "יעקב ועשו האמורים בפרשה" (פרש"י ריש פרשתנו).
 (26) וישלח לג, יד.
 (27) עובדי' בסופו.
 (28) פרש"י וישלח שם.

מדור זה מוקדש לזכות החתן התמים אורי אהרן יואל שי זיסק והכלה המהוללה בתי' רות תחי' שולץ לרגל בואם בקשרי השידוכין בשעה טובה ומוצלחת יה"ד שיבנו בית בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה כפי שהם מוארים במאור שבתורה – זוהי תורת החסידות, כרצון ולנח"ד כ"ק אד"ש משיח צדקנו ולזכות אחיו ואחיותיו וכל משפחת זיסק שי, לברכות עד בלי די

מבצע מיוחד ל"שנת המאה" – שנת "הקהל"

◆ כל מי שיתרום הקדשה (חד-פעמית, שבועית) על-גבי הקונטרס "יחי המלך", יקבל במקום את הכרך החדש במתנה, ובנוסף, מינוי חנם על הקונטרס לשנה שלמה!
 ◆ מי שיקדיש מדור שלם בקונטרס (למשך שנה), יקבל במקום סט של שלשה כרכים במתנה (שאת חלקם לא ניתן לקנות). ובנוסף, מינוי חנם על הקונטרס ללא הגבלת זמן!!
 לפרטים יש לפנות לכתובת המערכת בארץ הקודש או בחו"ל (ראה ע' 2)

שייכות פ' תולדות ויום השבת להגאולה

יום השבת בכלל שייך לגאולה – "שבת ומנוחה לחיי העולמים"¹, ועד"ז פ' תולדות – התחלת הפרשה היא "אלה תולדות יצחק", לשון גילוי כמו "מראה באצבעו ואומר זה"² וכפירוש רש"י – "הקב"ה צר קלסתר פניו של יצחק דומה לאברהם והעידו הכל אברהם הוליד את יצחק" (וכמבואר במאחז"ל³ שהדמיון בין אברהם ויצחק ה' כל כך גלוי ("אלה") עד שהיו צריכים סימן להבדיל ביניהם), ועד"ז בהמשך הפרשה (ה"תולדות" והפרטים שבגילוי ד"אלה") "יתן לך", "יתן ויחזור ויתן" – שגם זה מורה על המשכה וגילוי נעלים ביותר (כבר מתחילתם (כמובן מזה שההתחלה היא בהוספה ד"ויתן", כנ"ל), ובפרט שבפסוק זה מתחיל חלק מיוחד בפרשה בקריאת התורה וכו') כמדובר בזה כמ"פ בארוכה ומבואר בפרטיות הן בדרושי חסידות והן בספרי נגלה השייכים לפסוק זה.

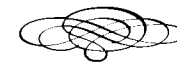
ויהי רצון שכן יהי' בפועל ממש, שכן, כשם שנס אמיתי הוא דוקא כאשר איננו נשאר בהעלם אלא נראה ונרגש בגלוי, עד"ז בנוגע לגאולה שצריכה לבוא בפועל **ממש**, באופן גלוי וניכר עד כדי כך שאפשר להכיר בו בחוש המישוש.

וכסיפור נשיא דורנו⁴ אודות הרביים שלפניו (ולהעיר על הפלא אשר, אע"פ שלא ה' נהג לספר הכל אודותם, הנה דוקא סיפור זה סיפר וגילה וציוה לפרסם כו') שפעם באו לתבוע מאת אדמו"ר הזקן, ולנוסח אחר מאת אדמו"ר הצמח צדק, שכבר כלו כל הקיצין ועדיין לא באה הגאולה וענה שכיון שהפצת המעינות חוצה והחסידות של הרביים היא כבר באופן כזה שהמעינות הם בגלוי, ההפצה היא בגלוי והגיעה עד לחוצה בגלוי – הרי כבר ישנו ענין של גאולה, אבל השיבו על זה שצריכים את הגאולה האמיתית והשלימה **בפועל**.

כלומר, שהעיקר הוא גאולה כפשוטה דוקא ואי אפשר להחליף זאת אפילו ע"י ענין נעלה כל כך כהפצת המעינות חוצה, ולא די אפילו בהפצת המעינות כפי שנתפשטה בימי אדמו"ר הזקן ביחס להפצה בימי הבעש"ט והמגיד – הנהגה שהתחילה בעיקר בי"ט כסלו⁵ (והרי עומדים בר"ח כסלו שכולל כל עניני החודש ועאכו"כ יום עיקרי כל כך שהוא עצמו נעשה "ראש השנה" על כל השנה כולה ועאכו"כ ביחס ליום ר"ח) ואעפ"כ מוכרחים גאולה בפועל דוקא, כנ"ל.

(משיחת ליל אדר"ח כסלו ה'תש"נ – בלתי מוגה)

(1) תמיד בסופה.
 (2) ראה תענית בסופה. שמו"ר ספכ"ג. פרש"י בשלח ואילך. ועוד.
 (3) ב. ב. ב"מ פז, א.
 (4) ראה לקו"ש ח"ו ע' 80 הערה 70. ח"ח ס"ע 490 ואילך. ועוד.
 (5) סה"ש ת"ש ס"ע 112 ואילך.

סימן נוסף שנמצאים ברגעים האחרונים דעקבתא דמשיחא

[.] ההדגשה דברור העולם בתקופתנו זו כהכנה לימות המשיח, היא רק באופן ד"אמורים בפרשה", בתורה, אלא גם) באופן הנראה בגלוי במצב העולם כולו¹ בימינו אלה. ובהקדמה:

ישנם התמהים על המדובר בתקופה האחרונה שעומדים אנו בסוף זמן הגלות, עקבתא דמשיחא, ושואלים: היכן רואים זאת? הרי עולם כמנהגו מידי שנה בשנה **כרגיל** נהג? – ולפלא הכי גדול שאינם מתבוננים בהמאורעות שמתרחשים בעולם, מאורעות הגלויים ומפורסמים!

בתקופה האחרונה (החל משנים הכי אחרונות, ומוסיף והולך מזמן לזמן) מתרחשים ברחבי העולם **מהפיכות קיצוניות**, מן הקצה אל הקצה, ובחסידי ה' מתרחשים מהפיכות אלה **בשקט**, כלומר, ללא מלחמות ושפיכות-דמים, רחמנא ליצלן, עד כדי כך, שחיי היום-יום (בעניני המסחר וכיו"ב) ממשיכים להתנהל ע"ד הרגיל, כאילו עולם כמנהגו נהג, למרות שמתרחשת מהפיכה קיצונית בהנהגת המדינה כולה, אלא שהיא מהפיכה **פנימית**, בדרכי פוליטיקא מדינית:

לכל לראש ומתחיל ממדינת רוסיה (המדינה שממנה בא כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו יחד עם תלמידיו ושלוחיו), אשר, לאחרי תקופה של שבעים שנות משטר **תקיף ואימתני** שהפיל חיתתו על כל תושבי המדינה, עד שאפילו עבור התבטאות של ביקורת על המשטר היו עונשים להשלח לארץ גזירה (סיביר וכיו"ב) – נעשה לפתע, בפרק זמן קצר ביותר, **שינוי קיצוני** (ע"י העומדים בראש הנהגת המדינה) במשטר המדינה, ומתפשט גם בשאר מדינות דוגמתן.

ועד"ז במדינת סין – שבתקופה האחרונה מתרחשת מהפיכה בהנהגת המדינה בפנים וגם בנוגע לקשר ויחס עם שאר מדינות העולם, וכיו"ב, וכן במדינת הודו – שבפרק זמן קצר יחסית הוחלפו ראשי השלטון ששלט במשך תקופה ארוכה, ועד"ז מהפיכות קיצוניות בעוד כמה מדינות ברחבי העולם, ועד ל"איי הים", אשר, אין צורך לפרט ולהאריך, כיון שהדברים דועים ומפורסמים.

והמדובר אודות מהפיכות במדינות כאלו שיש בהם **ריבוי עצום** של בני-אדם, כלומר, מהפיכות בממשלות ומשטרים שמנהיגים **בליוני אנשים בכל רחבי העולם**, ועד לרוב

(1) ע"ז שנשלשל מהתורה – "אסתכל באורייתא המאמר – "בר נש אשתדל באורייתא ומקיים עלמא", וברא עלמא" (זח"ב קסא, רע"ב). ולהעיר גם מהמשך שנעשה ע"י עבודתם של ישראל, כדלקמן בפנים.

האנשים שבכל העולם!

וה"נס" שבדבר – ולפלא הכי גדול שלא שמים לב לכל זה, "אין בעל הנס מכיר בנסו"² – **שמהפכות קיצוניות**, שיש להם השפעה ישירה על רוב העולם, מתרחשות **בשקט ובמנוחה**, דבר שאין לו אח ורע בתולדות האנושיות כולה:

מהפיכות במשטר ושלטון של מדינות היו מלווים תמיד במלחמות עקובות דם שהתנהלו במשך תקופה ארוכה, שיבשו את מהלך החיים, הביאו הרס וחורבן ר"ל. ואין צורך להרחיק לכת ולחפש בדברי ימי העולם בדורות שלפנ"ז, כיון שראינו בדורנו זה את החורבן הנורא במלחמת העולם השני', לא תקום פעמיים צרה.

ואילו בימינו אלה, מתרחשים מהפכות קיצוניות **גדולות יותר**, ברוב העולם, **ובחסדי ה'**, ה"ז ללא מלחמות ללא שפיכות דמים, ח"ו, אלא מתוך **שקט ומנוחה**.

ויש להוסיף, שמהפכות בעולם בימינו אלה רואים (לא רק ביחס להנהגת בני-אדם, אלא) גם ביחס לשאר הנבראים שבעולם, חי צומח ודומם – **רעידות אדמה** שאירעו בתקופה האחרונה, בפרק זמן קצר, ונמשכות גם עתה במקומות שונים בעולם (גם במדינה זו), **ובחסדי ה'**, הקרבנות היו במספר קטן, ובפרט ביחס למקרים דומים שאירעו בתקופות שלפנ"ז.

הוספה באמונה בביאת המשיח והצפי' לביאתו

וביאר השייכות דכהנ"ל לבנ"י – (דלכאורה, מאורעות שמתרחשים במהלכי הפוליטיקה ברחבי העולם (ללא קשר ישיר לבנ"י)³) אינם מענינם של בנ"י, שתפקידם לעסוק בלימוד התורה וקיום המצוות) – בכמה פרטים:

(א) הכרת גדלות הא-ל ונתינת שבח והודי' על גודל חסדיו – שכן, נוסף לגדלות הא-ל שנראית בהנהגת הטבע, כמ"ש "השמים מספרים כבוד א-ל גו"⁴, "כי אראה שמך מעשה אצבעותיך ירח וכוכבים אשר כוננת"⁵, מודגשת יותר גדלות הא-ל בהנהגה **נסית**, כבנדודי', שמהפיכות קיצוניות ברחבי העולם מתרחשות בשקט ומנוחה, נס גדול שאינו אלא בכחו של הקב"ה ה"כל יכול!" ועל כך יש להודות להקב"ה על גודל החסד שבדבר, במכ"ש וק"ץ מנתינת שבח והודי' על הנהגת הטבע מידי יום ביומו⁶.

(ב) הוספה באמונה בביאת המשיח והצפי' לביאתו, "אחכה לו בכל יום שיבוא" – שכן, מהפכות בעולם הם מהסימנים שהובאו במדרשי חז"ל על התקופה דעקבתא דמשיחא⁷,

ונתינת שבח והודי' על גודל חסדיו.

(7) ולדוגמא: "אם ראת מלכיות מתגרות אלו באלו צפה לרגלו של משיח" (ב"ר פמ"ב, ד). "שנה שמלך המשיח נגלה בו כל מלכי אומות העולם מתגרים זה בזה כו" (פסיקתא רבתי פיסקא קומי אורי). והרי תוכן ד"מלכיות מתגרות" הוא **מהפכות בעולם**, אלא, שבחסדי ה' ה"התגרות" היא מתוך שקט ומנוחה.

(2) נדה לא, א.

(3) מלבד העובדה שבכמה מדינות נעשה קל יותר לקיים תומ"צ.

(4) תהלים יט, ב.

(5) שם ח, ד.

(6) ופשוט, שההתעסקות בלימוד התורה וקיום המצוות אינה גורעת כלל בהתבוננות בגדלות הא-ל

וכשרואים מהפכות גדולות בימינו אלה, ה"ז סימן נוסף שנמצאים אנו ברגעים האחרונים דעקבתא דמשיחא, ותיכף ומיד ממש בא משיח צדקנו.

כל המאורעות והשינויים בעולם בתקופה האחרונה הם כתוצאה מעבודתם של ישראל

ועוד ענין עיקרי – הנוגע גם ובעיקר מאכן ולהבא:

כל המאורעות שבעולם משתלשלים מהנהגת בנ"י – שהרי מקרא מלא דיבר הכתוב⁸ "יצב גבולות עמים למספר בני ישראל"⁹, היינו, שכל המאורעות שב"גבולות עמים", שבעים אומות העולם, קשורים ביציבות ותוקף עם "בני ישראל". ולכן, כאשר בנ"י מוסיפים בעבודתם בלימוד התורה וקיום מצוותי' [הן העבודה דקיום התומ"צ, והן העבודה דבירור העולם, כולל ההשפעה על אוה"ע לקיים שבע מצוות בני נח], ה"ז פועל **בדרך ממילא** (ללא צורך בהתעסקות מיוחדת, אפילו לא במחשבה בלבד) קיום ועמידת העולם כולו, בכל שבעים אומות העולם, "יצב גבולות עמים".

ויש לומר, שהשינויים שנעשו בעולם בתקופה האחרונה, המדגישים שזוהי התקופה דעקבתא דמשיחא – הם כתוצאה מעבודתם של ישראל בתקופה האחרונה, ובלשון הכתוב בפרשת השבוע – "תולדות יצחק, יעקב ועשו האמורים בפרשה", ובפרט בקשר ובשייכות עם שנת הארבעים, "ויהי יצחק בן ארבעים שנה".

וענין זה מודגש בכינוס השלוחים העולמי דשנת הארבעים – כאמור לעיל שהשלוחים שהתכנסו מכל המדינות שברחבי העולם הם באי-כח דכל המדינות שבעולם, ולכן, ה"ז פועל בדרך ממילא על ההנהגה דכל המדינות שבעולם.

ויה"ר – והוא העיקר – שיתוסף עוד יותר בעבודתם של ישראל, ובמילא, יתוסף עוד יותר בהטבת מצב העולם כולו, בחסד וברחמים, בטוב הנראה והנגלה, ע"י חיזוק והתייצבות **המשטר האמיתי** של הקב"ה, בורא העולם ומנהיגו, ועד לקיום היעוד "והיתה לה' המלוכה", גילוי מלכותו של הקב"ה בכל העולם, ו"אז אהפוך אל עמים שפה ברורה גו' לעבדו שכם אחד", ועד שהארץ עצמה תהי' באופן ש"מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים". (משיחת ש"פ תולדות, ד' כסלו ה'תש"נ - מוגה)

(8) האזינו לב, ח.

(9) "למספר שבעים נפש של בני ישראל שירדו למצרים הציב גבולות עמים שבעים לשון" (פרש"י עה"פ).

